

Г Л А С Н И К

А Д В О К А Т С К Е К О М О Р Е В О Ј В О Д И Н Е

Ч А С О П И С З А П Р А В Н У Т Е О Р И Ј У И П Р А К С У

Година LXXXIII
Књига 71

Нови Сад, јул–август 2011
Број 7–8

Ч Л А Н Ц И

UDC 1347.736/739 (497.11)

Мр *Весна Билбија*

– руководилац одељења у Служби за правне и кадровске послове ЈП ПТТ саобраћаја „Србија”, Радна јединица ПС „Суботица”
– асистент, Интернационални Универзитет у Новом Пазару, Високошколска јединица у Суботици

СТЕЧАЈ – ГОДИНУ ДАНА ПРИМЕНЕ ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ*

САЖЕТАК: Од новог Закона о стечају очекује се да омогући бржи и јефтинији поступак, који би требало да доведе до ефикасније наплате потраживања. У стечајним поступцима који се воде по одредбама новог закона, новине које су се већ показале као добре јесу једноставније и јасније дефинисани органи стечајног поступка: судија, стечајни управник, скупштина поверилаца и одбор поверилаца, као и преклузивни рокови код подношења пријаве потраживања.

Највише интересовања изазвало је увођење „аутоматског стечаја”, чије ће позитивне и негативне последице време и пракса тек показати.

Кључне речи: стечај у материјалном смислу, стечај у формалном смислу, аутоматски стечај, намирење, банкротство, реорганизација, преклузивни рокови, медијација, компензација

Bankrupt у Енглеској, *Bankrott* у Немачкој, *Banqueroute* у Француској потиче од италијанског *Banca rotta* – „сломљена клупа”. У средњо-

* Рад примљен: 28. 01. 2011. године.

вековној Италији у случају да је зајмодавац постао инсолвентан, његова клупа је била сломљена – понекад и преко главе.¹

Стечај у материјалном смислу је финансијско стање у којем се налази стечајни дужник, а то је стање платежне неспособности или инсолвентности. Стечај у формалном смислу је поступак који води надлежни суд над стечајним дужником, тј. над његовом имовином – без тога нема стечаја у правном смислу.²

Доношењем Закона о стечајном поступку из 2004. године (*Службени гласник РС*, бр. 84/04, 85/05), стечајно право Србије је реформирано у правцу хармонизације са савременим правима високоразвијених земаља. Модернизација и унапређење стечајног поступка, односно реформе стечајног законодавства прихваћене су у Источној Европи, као и у другим „земљама у развоју” широм планете. Проширење права поверилаца је најпопуларнија карактеристика реформи, што непосредно утиче на повећање брзине решавања стечаја и до наставка пословања дужника (поред Србије, још 16 светских економија дају већа овлашћења повериоцима: Кина, Чешка, Данска, Финска, Француска, Мађарска, Индонезија, Италија, Кореја, Пољска, Португал, Порторико, Румунија, Словачка, САД, Вијетнам).³

Од 24. јануара 2010. године у Србији се примењује Закон о стечају (*Службени гласник РС* бр. 104/2009. године). Сагледавање петогодишње примене Закона о стечајном поступку, уочене правне празнине, постојање тешкоћа у примени појединих законских одредби, те анализа показатеља ефикасности стечајног поступка, односно време његовог трајања, висина трошкова његовог спровођења и степен намирења поверилаца, а затим и потреба за увођењем реформи које показују резултате у кризним ситуацијама, имале су за последицу доношење новог закона.

Према анализи Светске банке за 2008. годину, у Србији је било потребно 2,7 година да би се закључио типизирани стечајни поступак једног привредног друштва лоцираног у главном граду, повериоци су се намиривали у износу од 25,4% у односу на своја потраживања, а трошкови стечаја су износили 23% од вредности стечајне масе. У исто време степен намирења стечајних поверилаца у Бугарској био је 32,1%, Румунији 29,5%, Хрватској 30,5%, а у Немачкој 52,2%, док су трошкови стечајног

¹ С. Спасић: *Стечајна реформа – одговор на финансијску кризу на глобалном нивоу и у Србији*, Правни живот, III том, бр. 11/2010, Београд, стр. 243.

² М. Велимировић: *Ново стечајно законодавство*, Правни живот, III том, бр. 11/2010, Београд, стр. 217.

³ С. Спасић: *op. cit.* стр. 244.

поступка у Бугарској и Румунији износили 9% стечајне масе, у Хрватској 15%, а у Немачкој 8%.⁴

У условима светске финансијске кризе, додатно је важно омогућити привреди ефикасне правне механизме за решавање последично насталих проблема у пословању.⁵ Захтеви којима треба да одговори Закон о стечају нису мали, напротив.

Закон о стечају примењује се годину дана.

Стечај се спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца продајом целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица, а реорганизација подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин, који је предвиђен планом реорганизације. Оба ова поступка имају заједнички циљ – намирење потраживања поверилаца, тј. најповољније колективно намирење стечајних поверилаца остваривањем највеће могуће вредности стечајног дужника, односно његове имовине.

Јасно, иако је циљ исти, међу њима је суштинска разлика како тај циљ остварити.

Стечај је само нужно зло, а не и циљ којем се тежи. У стечају сви губе: дужник, повериоци и друштвена заједница⁶.

Уз примарни циљ – намирење потраживања поверилаца, други циљ је економска заштита других учесника у правном и привредном промету од привредног субјекта који није способан да уредно испуњава доспеле новчане обавезе и тако извршава своје привредне и друштвене обавезе. Привредни субјект се стечајем уклања из привредног живота и на тај начин спречава да и даље наноси штету другим лицима са којима ступа у пословне односе.⁷ Стечај може бити користан и за стечајног дужника, јер поред банкротства, постоји и други пут – реорганизација. Тако привредни субјект има последњу прилику да се у току стечајног поступка реорганизује и санира, на основу усвојеног стечајног плана. Овде је видљив још један циљ стечајног поступка – њиме се доприноси правној сигурности субјеката привредног промета.⁸

⁴ С. Спасић: *ibid.*, стр. 252.

⁵ С. Спасић: *ibid.*, стр. 253.

⁶ С. Спасић: *ibid.*, стр. 221.

⁷ М. Велимировић: *op. cit.*, стр. 220.

⁸ М. Велимировић: *ibid.*, стр. 220–221.

Закон о стечају је боље регулисао вођење стечајног поступка, нарочито разграничењем улога појединих учесника у том поступку.⁹ За разлику од Закона о стечајном поступку, судску функцију врши само стечајни судија. Према ранијем закону, органи стечајног поступка били су стечајно веће, стечајни судија, стечајни управник, скупштина поверилаца и одбор поверилаца. Стечајно веће и стечајни судија били су органи стечајног поступка при надлежном суду.¹⁰ Поступак је поједностављен укидањем стечајног већа, сада стечајни судија управља целокупним поступком. У мањим привредама, где је и број покренутих стечаја мањи, неколико стотина у току дужег временског периода¹¹ најбоље решење је да се формирају и специјализовани судови. Ипак, у земљама попут Србије, најбоље је да стечајни поступак воде редовни судови, јер је за устројство специјализованих – стечајних судова неопходно обезбеђивање великих новчаних средстава¹².

Оба закона детаљно регулишу правни положај стечајног управника, који управља стечајним дужником, тј. стечајном масом, која као централна тачка повезује све учеснике у поступку. Закон о стечају је добро регулисао учешће поверилаца у току стечаја, са гледишта њиховог права да одлуче у којем правцу ће се водити стечајни поступак: у правцу реорганизације и санације стечајног дужника или у правцу његовог банкрутства и престанка постојања као привредног и правног субјекта¹³.

Да би повериоци заиста реализовали своја новостечена овлашћења, једно од питања је и колико ће их остваривање права коштати. Како не би дошло до избегавања покретања стечајног поступка и онда када су испуњени сви услови за то, Закон о стечају дефинише и ограничава висину предужја¹⁴. Наиме, у трошкове предужја улазе трошкови неопходни за покретање стечајног поступка и то: трошкови огласа и обавештавање поверилаца, трошкови ангажовања стечајног управника и трошкови неопходни за обезбеђење имовине. Предлагач је дужан да у року од пет дана од дана добијања налога суда уплати предужја, а Закон даље прописује да се уплаћени предужја сматра трошком стечајног поступка и приоритетно враћа повериоцу, чиме се отклањају евентуалне дилеме око приро-

⁹ М. Велимировић: *ibid.*, стр. 218.

¹⁰ Чл. 9. Закона о стечајном поступку.

¹¹ На порталу Привредног суда у Београду, www.trg.sud.org.rs, уколико претражујући поступке стечаја не унесете ништа од података биће излистан списак правних лица на којима је отворен поступак стечаја или ликвидације. На дан 24.01.2011. године, за подручје Привредног суда у Београду излистано је 511.

¹² С. Спасић: *op. cit.*, стр. 248.

¹³ С. Спасић: *ibid.*, стр. 218–219.

¹⁴ Чл. 59 Закона о стечају.

де и третмана уплаћеног предујма и стимулише благовремено покретање стечаја.¹⁵ У претходном периоду, власници фирми нису ни размишљали да сами покрену стечај, а већина њих је пословање настављала у сивој зони, јер су дажбине биле непримерене амбијенту у коме домаћа привреда послује, а отуд и изузетно изражен несклад између броја блокираних рачуна и броја покренутих стечаја.¹⁶

АУТОМАТСКИ СТЕЧАЈ

Вероватно најинтригантнију новину Закона о стечају, за коју се стручна и шира јавност највише интересовала приликом израде новог закона, представља покретање аутоматског стечаја. Реч је о једној врсти инквизиторског поступка¹⁷, који покреће суд по службеној дужности, без предлога овлашћеног предлагача, као иницијалног акта. Такво покретање судског поступка представља реткост у правном систему.¹⁸

Организација која спроводи поступак принудне наплате у обавези је да једном месечно и то последњег дана у месецу са пресеком стања на тај дан, свим судовима надлежним за спровођење стечајног поступка, достави обавештење о правним лицима са њихове територије која су обуставила сва плаћања у непрекидном трајању од најмање годину дана, од чега су изузета правна лица која су у поступку реструктурирања у складу са прописима који уређују поступак приватизације, што се има објавити у једном високотиражном дневном листу који се дистрибуира на целој територији Републике Србије и на интернет страници саме организације која спроводи поступак принудне наплате.¹⁹

Поменута законска одредба, као и одредбе које се односе на покретање стечајног поступка по службеној дужности од стране стечајног судије, уплату предујма, расправу о отварању стечајног поступка, решење о отварању и закључивању стечајног поступка, те одредбе које се тичу поступања са имовином стечајног дужника, примењиваће се на правна лица која су обуставила сва плаћања у непрекидном трајању од три го-

¹⁵ Приказ Закона о стечају – покретање и отварање стечајног поступка, Савремена пракса, Београд, бр. 2348, стр. 2.

¹⁶ Н. Цвјетићанин: *Коментар Закона о стечају*, Pro Воно, интернет портал за бесплатну правну помоћ.

¹⁷ Приказ Закона о стечају – посебан поступак у случају дуготрајне неспособности плаћања и реорганизација, Савремена пракса, Београд, бр. 2352, стр. 4.

¹⁸ Приказ Закона о стечају, *ibid.* стр. 4.

¹⁹ Чл. 150 став 1–3 Закона о стечају.

дине, а од 01.01.2010. године до 31.12.2011. године, примењиваће се на правна лица која су обуставила сва плаћања у непрекидном трајању од две године²⁰.

Дакле, по пријему обавештења стечајни судија по службеној дужности доноси решење о покретању претходног стечајног поступка у коме се утврђује и постојање правног интереса поверилаца за спровођење стечајног поступка²¹. Исто решење се објављује на огласној табли суда и против њега није дозвољена жалба²². У њему, надаље, стечајни судија одређује висину предујма и рок од 60 дана од дана објављивања решења у коме повериоци могу тражити спровођење стечајног поступка и положити предујам²³.

Полагање предујма значи и постојање правног интереса, када ће стечајни судија без одлагања заказати рочиште ради расправљања о постојању стечајног разлога за отварање стечајног поступка²⁴, док се у супротном сматра да правни интерес не постоји, што за последицу има доношење решења од стране стечајног судије којим: отвара стечајни поступак над дужником, утврђује да је испуњен стечајни разлог трајније неспособности плаћања, утврђује да не постоји интерес поверилаца за спровођење стечајног поступка и – закључује стечајни поступак (наведено решење објављује се на огласној табли суда и против њега се може изјавити жалба у року од 30 дана од дана објаве решења на огласној табли суда).²⁵

То што су повериоци неуплатом предујма изразили непостојање правног интереса за спровођење стечајног поступка, учиниће да се из правног промета елиминише нездрав организам – инсолвентан привредни субјекат. Дакле, такав стечајни дужник се по правоснажности решења којим се стечајни поступак закључује брише из регистра, а имовина прелази у својину Републике Србије чиме се не дира у раније стечена права обезбеђења и приоритетног намирења поверилаца на предметној имовини. Имовином Републике Србије се управља и располаже у складу са законом који уређује управљање и располагање средствима у својини РС, а Република Србија може и да уместо стечајног дужника ступи у парницу коју исти води за наплату потраживања или предају ствари.²⁶ За случај накнадно пронађене имовине која улази у стечајну масу, стечајни судија

²⁰ Чл. 208. Закона о стечају.

²¹ Чл. 150. став 4. Закона о стечају.

²² Чл. 151. став 2. Закона о стечају.

²³ Чл. 151. став 1. Закона о стечају.

²⁴ Чл. 152. став 1–2. Закона о стечају.

²⁵ Приказ Закона о стечају, *op. cit.*, бр. 2352, стр. 4.

²⁶ Чл. 154. став 1–4. Закона о стечају.

ће одбацити предлог заинтересованог лица услед непостојања правног интереса.²⁷

Да ли је оправдано „велико спремање” привредног и правног система Србије? Истина је да међу кандидатима за аутоматски стечај има оних тзв. „љуштура фирми”, односно оних које су већ дуго неактивне или су само отворене како би се завршио неки конкретан посао, али су међу њима и чувене српске фирме као нпр. „Кулски штофови”.²⁸ С друге стране, тачно је да аутоматски стечај значи и останак без посла за велики број људи, али уколико тај велики број људи свакако не прима зараду, нема уплаћене доприносе, онда одржавање у животу фирми које су у блокади годинама заиста нема никакву сврху.

ПРЕКЛУЗИВНИ РОКОВИ ЗА ПОДНОШЕЊЕ ПРИЈАВЕ ПОТРАЖИВАЊА

У складу са начелима хитности и економичности и у циљу испуњења захтева за смањењем трајања стечајних поступака, Закон о стечају краси битна новина која се тиче увођења преклузивног рока за пријаву потраживања. Наиме, рок за пријаву потраживања не може бити краћи од 30 дана, ни дужи од 120 дана, а све пријаве поднете по истеку рока од 120 дана биће одбачене као неблагоприятне. Решење о покретању стечајног поступка, између осталог, садржи позив повериоцима да у року који не може бити краћи од 30 дана ни дужи од 120 дана од дана објављивања огласа о отварању стечајног поступка у *Службеном Гласнику РС* пријаве своја обезбеђена и необезбеђена потраживања.²⁹ Дакле, стечајни суд може да у позиву за пријаву потраживања одреди рок који се може кретати у временском интервалу од 30 до 120 дана, рачунајући од дана објављивања огласа о отварању стечајног поступка. Одређени су минимум и максимум трајања рока који се повериоцима даје за пријаву њихових обезбеђених и необезбеђених потраживања. Колики ће рок одредити стечајни суд у оквиру прописаног минимума и максимума, његово је дискреционо овлашћење.

На пример, над стечајним дужником „Simex” д.о.о. из Суботице, Сегедински пут бр. 80, покренут је стечајни поступак Решењем Привредног суда у Суботици СТ број 94/2010 од 19.03.2010. године, о чему су пове-

²⁷ Чл. 154. став 5. Закона о стечају.

²⁸ Љ. Блитва-Трошић: *Стечај за 3.000 војвођанских фирми*, www.autonomija.info.

²⁹ Чл. 70. став 1. тачка 5. Закона о стечају.

риоци обавештени огласом објављеним у *Службеном Гласнику РС* бр. 24/2010 и позвани да у року од 60 дана од дана његовог објављивања пријаве стечајном суду своја потраживања. Исти рок одређен је од стране Привредног суда у Суботици у поступку стечаја над стечајним дужником „Fidelinka” а.д. из Суботице, Чантавирски пут бр. 1 (СТ број 520/2010 од 28.07.2010. године). Рок од 50 дана за пријаву потраживања одређен је Решењем Привредног суда у Суботици СТ број 579/2010 од 30.09.2010. године у стечајном поступку над стечајним дужником „Wow winery” д.о.о. из Палића, Јосипа Колумба бр, 33. а рок од 40 дана Решењем Привредног суда у Суботици СТ број 196/2010 од 15.04.2010. године у стечајном поступку над стечајним дужником „Kolonijal” д.о.о. из Суботице, Енгелсова бр. 28.

Међутим, по истеку 120 дана од дана објављивања огласа о отварању стечајног поступка у *Службеном Гласнику РС*, судски рок се претвара у законски преклузивни рок, чије пропуштање има за последицу обавезно одбацивање пријаве потраживања као неблаговремене. Није немогуће да се судски и преклузивни рок временски потпуно покlope, што ће бити случај уколико стечајни судија у решењу о отварању стечајног поступка као рок за пријаву потраживања одреди прописани максимални рок од 120 дана.

У случају пропуштања судског рока, последица неће бити обавезно одбацивање пријаве потраживања као неблаговремене, већ се пријаве потраживања могу поднети и по истеку рока одређеног решењем стечајног судије (који је краћи од 120 дана и због тога није преклузиван), али подносилац неблаговремене пријаве има обавезу да предујми трошкове одржавања допунског рочишта за испитивање потраживања³⁰.

Рок за пријаву потраживања према Закону о стечајном поступку³¹, који није могао бити дужи од 60 дана од дана објављивања огласа о отварању стечајног поступка, није био преклузиван, те његово пропуштање није доводило до одбацивања пријаве као неблаговремене, јер су се на испитном рочишту³², испитивала и потраживања пријављена после истека рока за пријављивање потраживања, ако су пријаве поднете суду и стечајном управнику пре одржавања испитног рочишта или непосредно на том рочишту³³.

³⁰ Чл. 111. став 5–6. Закона о стечају.

³¹ Чл. 56. став 1. тачка 6. и став 2, чл. 57. став 4. тачка 7. Закона о стечајном поступку.

³² Чл. 95. Закона о стечајном поступку.

³³ Приказ Закона о стечају, *op. cit.*, бр. 2348, стр. 2.

У стечајном поступку нема места развлачењу поступка.³⁴ Непостојање преклузивног рока остављало је отворена врата злоупотребама и одуговлачењу поступка. Закон о стечају је предвидео преклузивни рок за пријаву потраживања, али је оставио могућност накнадне пријаве, с тим да је та могућност ограничена³⁵. Полазећи од начела хитности и начела економичности, као кључних начела стечајног поступка, уведене новине су значајне и сасвим оправдане.

МЕДИЈАЦИЈА У СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ

Као новину Закон о стечају уводи институт медијације.³⁶ Као и у другим судским поступцима, медијација значи растерећење судова и смањење трошкова поступка. Поверилац оспореног потраживања, односно стечајни управник уз сагласност одбора поверилаца могу предложити решавање спорног односа путем медијације (стечајни судија ће спорне пријаве издвојити из листе потраживања, уколико до закључења испитног рочишта дође до ове сагласности). Поступак медијације може трајати најдуже 30 дана, односно, у оправданим случајевима највише 60 дана, рачунајући ове рокове од дана закључења испитног рочишта. Поверилац који је по спроведеном поступку медијације утврдио потраживање, има право да тражи да се уврсти у листу утврђених потраживања, у супротном – стиче статус повериоца оспореног потраживања. Арбитражно одлучивање о оспореном потраживању које је било предвиђено Законом о стечајном поступку³⁷, није дало одговарајуће резултате у погледу повећања ефикасности и убрзања поступка.³⁸ Предности медијације – добровољност, приватност, хитност, неформални поступак, фокусирање на тачке где се странке слажу – чине да је медијација као начин решавања спорова данас прихваћена и да се шири од грађанске материје и имовинскоправних спорова ка области радног права, породичног права³⁹, те је због тога оправдан покушај да се њоме помогне стечајном поступку, уколико је то могуће.

³⁴ М. Велимировић: *op. cit.*, стр. 226.

³⁵ Приказ Закона о стечају, *op. cit.*, бр. 2350, стр. 7.

³⁶ Чл. 112. Закона о стечају.

³⁷ Чл. 96. став 5–10. Закона о стечајном поступку.

³⁸ Приказ Закона о стечају, *op. cit.*, бр. 2350, стр. 7.

³⁹ Г. Михајловић: *Судска медијација*, www.seemf.eu.

Решења у закону о стечају требало би да подстакну и омогуће правне механизме који ће за последицу имати то да се што мањи број стечајних поступака заврши банкротством. За време важења Закона о стечајном поступку само 20 поступака је отишло у правцу реорганизације.⁴⁰ Медијација је пут који не иде ка искључивом крају, већ такав крај избегава. Да ли ће постићи значајнији успех, показаће време и пракса, поготово што медијација у стечајном поступку има отежавајуће околности као што су непоколебљив став једне од страна, било које, да је у праву (такви предмети нису подесни за медијацију⁴¹) и као што је чињеница да иако постоји могућност да се медијацијом разреши сукоб и призна потраживање, то за повериоца неће значити и већи успех у наплати потраживања, имајући у виду имовно стање (по правилу јако лоше) стечајног дужника.

КОМПЕНЗАЦИЈА

Једна од правних празнина коју је уклонио Закон о стечају јесте увођење права на пребијање⁴², тј. компензација потраживања, што Закон о стечајном поступку уопште није регулисао. Како би се спречиле разне злоупотребе, прописани су и случајеви у којима пребијање није допуштено.⁴³ Пребијање је сурогат испуњења обавеза с пуним правним дејством, као да је извршена исплата оба потраживања која су међусобно пребијена. Компензација је настојање да се кроз избегавање двоструког плаћања стечајни поступак поједностави. Осим тога, било би неправично и нецелесходно да се од поверилаца захтева испуњење обавеза према стечајном дужнику у пуном обиму, док се проценат намирења њиховог потраживања од истог стечајног дужника умањује према условима главне деобе стечајне масе.⁴⁴ Начин регулисања права на пребијање садржински је ново, компензација није била предвиђена Законом о стечајном поступку, не постоји судска пракса и искуство у примени, што изазива сумњу да су усвојена решења на ваљан начин дефинисана.⁴⁵

⁴⁰ С. Спасић: *op. cit.*, стр. 253.

⁴¹ Г. Михајловић: *op. cit.*

⁴² Чл. 82 Закона о стечају.

⁴³ Чл. 83 Закона о стечају.

⁴⁴ М. Мишовић: *Пребијање потраживања у стечајном поступку*, Правни живот, III том, бр. 11/2010, Београд, стр. 232.

⁴⁵ М. Мишовић: *ibid.*, стр. 241.

Ипак, сумњу да ли је одређено правно питање, институт, овлашћење на прави начин дефинисано не можемо заобићи ни онда када је оно константно присутно у нашем стечајном законодавству. Мења се привредни амбијент у коме се законска норма примењује и неоправдано би било очекивати од закона да направи чудо или да се променом закона направи чудо. Круцијална ствар је мењати и побољшати привредни амбијент. Добра привреда ће без већих штетних последица „истрпети” не тако добар закон, али лошу привреду ниједан закон неће учинити знатно бољом и здравијом.

THE BANKRUPTCY PROCEEDINGS – ONE YEAR OF BANKRUPTCY LAW APPLICATION

Vesna Bilbija LL.M.

Summary

The new Bankruptcy Law is supposed to provide faster and cheaper procedure, which should lead to the more efficient collection of payment. In the bankruptcy proceedings based on the provisions of the new law, the novelties that already appeared as beneficial are more clear and simple definitions of the authorities in the bankruptcy proceedings: the judge, bankruptcy administrator, general meeting of creditors and board of creditors, and preclusive deadlines for submitting applications related to creditors' claims.

The most interesting issue is the introduction of the “automatic bankruptcy” and the time and practice will show their positive and negative consequences.

Keywords: bankruptcy procedure in material sense, bankruptcy procedure in formal sense, automatic bankruptcy procedure, bankruptcy, reorganization, precluding deadlines, compensation